

Til
beskæftigelsesminister Inger Støjberg og
Socialminister Benedikte Kiær

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

København, den 9/12-1010

Er det alvorligt ment?

Kære beskæftigelsesminister Inger Støjberg og socialminister Benedikte Kiær.

I anledning af regeringens oplæg til ændringer af førtidspension, fleksjob og merudgiftsydelse havde Dansk Blindesamfunds hovedbestyrelse på sit møde den 3. – 4. december 2010 en drøftelse af de 16 initiativer. Og lad det være sagt med det samme: Der var faktisk en vis usikkerhed om regeringens forslag virkelig er alvorligt ment? Vi besluttede derfor at skrive til jer for at finde ud af sammenhængen

Man kan komme i tvivl om alvoren i jeres forslag når man kender lidt til de nuværende regler i social- og beskæftigelseslovgivningen og når man hører om jeres ønsker om mindre bureaukrati og mere menneskelighed.

. I foreslår f.eks. at unge under 40 år ikke kan tildeles førtidspension, som I kalder en livsvarig ydelse, og begrundelsen herfor er, at de mennesker, der får førtidspension på baggrund af en psykisk diagnose i fremtiden måske kan behandles for lidelsen og dermed blive fuldt arbejdsdygtige igen.

De nuværende regler om førtidspension giver kommunerne mulighed for at tage en sag op til genvurdering på et hvilket som helst tidspunkt kommunen måtte ønske det. Kommunerne kan altså, hvis der opstår en ny helbredssituation, foretage en genvurdering af den tildelte førtidspension, uanset om borgeren er over eller under 40 år. Hertil kommer, at den enkelte borger har pligt til at oplyse forandringer i pågældendes livssituation, herunder også forandringer i helbredssituationen. Førtidspension er derfor som udgangspunkt ikke en livsvarig ydelse, hvis kommunerne ellers tager deres muligheder i anvendelse.

For blinde er der ydermere den vinkel på problematikken, at vores handicap ikke kan kureres. Når blindheden er indtrådt er der ikke nogen mulighed for at genvinde synet, og selv om der forskes heri er der ingen udsigter til, at blindhed nogensinde vil kunne kureres.

I stedet for førtidspension skal mennesker på kanten af arbejdsmarkedet under 40 år tilbydes et ukendt antal udviklingsforløb med varighed på et til fem år. Formålet er iflg. jeres forslag at i stedet for førtidspension skal de pågældende borgere udvikles og afklares, så de kan få tilknytning til arbejdsmarkedet. Borgernes livsgrundlag under disse udviklingsforløb skal være den ydelse, de modtog før forløbene påbegyndtes.

Det kan undre, at I nu opfinder nye forløb, når der i dagens lovgivning findes revalideringsbestemmelser til de mennesker, der har behov for afklaring, udvikling og uddannelse for enten at forblive på arbejdsmarkedet eller opnå kompetencer til at komme ind på arbejdsmarkedet. Samtidig skal der jf. jeres oplæg ske efteruddannelse af kommunale sagsbehandlere på jobcentre og socialcentre, embedslæger skal efteruddannes mv. Ville det ikke være mere naturligt og bedre anvendelse af ressourcerne at udnytte den nuværende lovgivning, som både sagsbehandlere på jobcentre, socialcentre og embedslægerne kender til?

Umiddelbart ser jeres forslag om udviklingsforløb mere ud til at være en spareøvelse og en menneskelig parkeringsplads. Ved ikke at anvende revalideringsbestemmelserne sparer I på det livsgrundlag, borgere som skal igennem udviklingsforløbene lever af. De fleste blinde og stærkt svagsynede under 40 år som vil komme i betragtning til disse udviklingsforløb lever i dag på kontanthjælp. Det vil fortsat blive den ydelse, de skal leve på under udviklingsforløbene, og det har store økonomiske og sociale konsekvenser for dem. De berørte borgere vil nemlig leve på et absolut eksistensminimum uden muligheder for at deltage i samfundslivet generelt og uden mulighed for f.eks. at indgå ægteskab og få et efter danske samfundsnormer normalt familieliv.

Vi forudser, at indførelse af udviklingsforløb vil betyde, at yngre blinde og stærkt svagsynede borgere vil komme til at gennemgå mindst fem udviklingsforløb fra de er 18 til 40 år, og at de pågældende mennesker vil komme til at leve som fattige mennesker uden en familie.

Og hvorfor så denne dystre forudsigelse? Fordi kommunerne ikke vil have viden til at sikre at udviklingsforløbene fører til ordinære jobs og fordi de ikke vil have økonomiske incitamentter til at afslutte udviklingsforløbene og få borgerne videre enten til et fleksjob eller en førtidspension. Den statslige refusion vil være højere til en kontanthjælpsmodtager i et udviklingsforløb end en person på førtidspension eller fleksjob.

Samtidig vil kommunerne fuldt lovligt have løst deres problem med parkering af borgere, som de ikke ellers kan finde ud af hvad de skal gøre ved. Kommunerne har nemlig allerede i dag et stort problem i forhold til yngre blinde og stærkt svagsynede: de har ingen viden om vores støttebehov og muligheder i forhold til arbejdsmarkedet, og derfor parkeres vi i vid udstrækning i dag på kontanthjælp uden at de lovpligtige opfølgninger finder sted.

Vores forudsigelse kan ikke uden videre fejles af bordet som ubegrundet. SFI offentliggjorde den 12. oktober 2010 to rapporter om blinde børn, unge og voksnes uddannelse og beskæftigelse samt sundhedstilstand. Som I ganske givet ved er konklusionerne i disse rapporter meget dystre. Blindes uddannelsesgrad er mellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{3}$ af andre borgeres uddannelsesgrad, vores beskæftigelsessituation er meget dårligere end borgere uden funktionsnedsættelses beskæftigelsesforhold og at vi i sammenligning med andre borgere

med handicap halter langt bagefter hvad angår beskæftigelse. Resultatet af dette er at blinde har dårligere sundhedstilstand end andre,

Det er Dansk Blindesamfunds opfattelse, at jeres initiativer langt fra vil bidrage til forbedringer af blinde og stærkt svagsynedes tilknytning til arbejdsmarkedet eller vores deltagelse i samfundslivet i al almindelighed. Jeres initiativer vil få den samme virkning som fattiglovgivningen havde i begyndelsen af sidste århundrede, hvor en blind ikke måtte gifte sig hvis han/hun fik støtte fra fattigkassen, og udviklingsforløbene vil i en uendelighed sørge for at fastholde os uden for arbejdsmarkedet og i økonomisk og social fattigdom.

Samtidig vil jeres initiativer være en bureaukratisk katastrofe for kommuner og borgere. I Dansk Blindesamfund har vi bidraget til jeres programmer for afbureaukratisering, men disse initiativer gør bureaukratiet endnu mere omfattende. Jeres forslag vil betyde, at kommunernes job- og socialcentre skal bruge uanede ressourcer på sagsbehandling af udviklingsforløb, på genvurderinger af fleksjob og ikke mindst på vurdering af merudgiftsydelse. Det harmonerer dårligt med jeres erklærede politiske mål om færre kolde hænder i den offentlige administration, og det harmonerer slet ikke med kommunernes ønsker om mindre papirjungle.

I Dansk Blindesamfund anser vi jeres initiativer mere som et valgoplæg end som alvorligt mente forslag. Forslagene er mere udtryk for ideologisk tænkning end for det ønske, en tidligere liberalistisk statsminister fremkom med, nemlig mennesker frem for systemer. Her er det økonomi og systemer, der er i centrum på bekostning af en hel masse mennesker. Og det værste er, at besparelserne på menneskenes livsgrundlag vil blive ædt op af bureaukratiske merudgifter, som ikke vil komme nogen til gode.

Så derfor, kære beskæftigelsesminister og socialminister, jeres forslag er en ommer. Jeres næste forslag skal indeholde forbedringer af de nuværende systemer og ikke forringelser og mere mistænkeliggørelse af mennesker med handicap.

Vi kender i Dansk Blindesamfund ingen, der let og ubesværet har fået førtidspension, fleksjob eller merudgiftsydelse. Tværtimod kender vi til mange forløb, der har været nedværdigende og umenneskelige. Jeres initiativer er en yderligere forringelse og umenneskeliggørelse af systemerne. Er det alvorligt ment?

Med venlige hilsner

Thorkild Olesen
Landsformand